

Извори материјала за Радну свеску

7–13. ДЕЦЕМБРА

БЛАГО ИЗ БОЖЈЕ РЕЧИ | ЛЕВИТСКА 10–11

„Љубав према Јехови снажнија од љубави према породици“

(Левитска 10:1, 2) Касније су Аронови синови Надав и Авијуд узели сваки своју кадионицу, ставили у њу жар и на њега ставили кâд. Почели су да приносе кâд пред Јеховом на недозвољен начин, супротно његовој заповести. Тада је Јехова послао ватру која их је спалила, па су погинули пред Јеховом.

it-1-E 1174

Незаконит

Ватра и кâд. У Левитској 10:1, хебрејска речи *зар* (женски род, *зара*; дословно: непознат) користи се у вези с кâдом који су Аронови синови Надав и Авијуд принели пред Јеховом „на недозвољен начин, супротно његовој заповести“, због чега их је он погубио ватром (Ле 10:2; Бр 3:4; 26:61). После тога, Јехова је рекао Арону: „Ни ти ни твоји синови немојте да пијете вино ни друго алкохолно пиће кад улазите у шатор састанка, да не погинете. То је трајна одредба за вас из нараштаја у нараштај. Дајем вам је да бисте могли да разликујете оно што је свето од онога што није свето и оно што је чисто од онога што је нечисто, и да бисте учили Израелце свим прописима које им је Јехова дао преко Мојсија“ (Ле 10:8-11). Из тога би се могло закључити да су Надав и Авијуд били под утицајем алкохола, због чега су се осмелили да принесу кâд на недозвољен начин. Тај кâд је вероватно био недозвољен у погледу времена, места или начина приношења, или је можда био другачијег састава од оног који је прописан у Изласку 30:34, 35. Њихово стање није било оправдање за грех који су починили.

Пронађимо драгуље у Божјој Речи

(Левитска 11:8) Не једите њихово месо и не дотичите њихову стрвину. Нека вам буду нечисти.

it-1-E 111 ¶5

Животиње

Ова забрана у исхрани односила се само на оне који су били под Мојсијевим законом, јер су речи из Левитске 11:8: „Нека вам буду нечисти“ биле упућене Израелцима. Кад је након жртвене смрти Христа Исуса Закон престао да важи, ова забрана је укинута и поново је за све људе важило оно што је Бог рекао Ноју након Потопа (Кол. 2:13-17; Пост. 9:3, 4).

14–20. ДЕЦЕМБРА

БЛАГО ИЗ БОЖЈЕ РЕЧИ | ЛЕВИТСКА 12–13

„Поуке из закона о губи“

(Левитска 13:52) Нека спали ту одећу или оно што је исткано од вуне или лана, или било који предмет од коже на ком се појавила губа, јер је то заразна губа. Нека се то спали.

(Левитска 13:57) Али ако се мрља и даље буде појављивала на одећи или на оном што је исткано или на било ком предмету од коже, то значи да се губа шири. Треба спалити све на чему је губа.

it-2-E 238 ¶3

Губа

На одећи и кућама. Губа се такође могла појавити на вуненој и ланеној одећи, као и на предметима од коже. Понекад се могла уклопити прањем и било је прописано да се тај предмет неко време не користи. Али ако се жућкастозелена или црвенкаста мрља не би

повукла, то је била заразна губа и тај предмет је требало спалити (Ле 13:47-59). Ако би се на зидовима куће појавила жућкастозелена или црвенкаста удубљења, свештеник би затворио ту кућу на неко време. Понекад је било неопходно да се извади камење на ком је била губа и да се кућа изнутра оструже, а затим је то камење и малтер требало однети изван града, на место где се бацају нечисте ствари. Ако би се болест опет појавила, кућа би била проглашена нечистом и срушена, а њена грађа би била бачена на место где се бацају нечисте ствари. С друге стране, ако би кућа била проглашена чистом, требало ју је обредно очистити (Ле 14:33-57). Неки сматрају да је губа која се јављала на одећи или кућама била буђ или плесан, али то се не може тврдити са сигурношћу.

21–27. ДЕЦЕМБРА

БЛАГО ИЗ БОЖЈЕ РЕЧИ | ЛЕВИТСКА 14–15

„Јеховине слуге морају бити чисте“

(Левитска 15:13-15) Кад излив престане и човек се излечи, треба да прође седам дана да би могао бити чист. Нека опере своју одећу и окупа се у води с потока, па ће бити чист. Осмог дана нека узме две грлице или два млада голуба, па нека дође пред Јехову на улаз у шатор састанка и преда их свештенику. Нека свештеник принесе једну птицу као жртву за грех, а другу као жртву паљеницу и нека тако пред Јеховом изврши за тог човека обред очишћења због његовог излива.

it-1-E 263

Купање

Од Израелаца се обредно купање захтевало из различитих разлога. Свако ко је био излечен од губе, свако ко је био у додиру са стварима које је дотакао неко ко је имао излив, човек који је имао излив семена, као и жена након

менструације или крварења и свако ко је имао полни однос био је сматран „нечистим“ и морао је да се окупа (Ле 14:8, 9; 15:4-27). Ако би се неко затекао у шатору где је леш или би дотакао тело преминулог, био би „нечист“ и требало је да се очисти водом за очишћење. Уколико неко не би послушао ту заповест, морао је да се „погуби и тако уклони из свог народа“ јер је скрнавио „Јеховино светилиште“ (Бр 19:20). Према томе, купање сасвим прикладно указује на то да је неко чист у Јеховиним очима (Пс 26:6; 73:13; Ис 1:16; Јзк 16:9). Символична вода, то јест Јеховина реч истине, чисти оне који се купају у њој (Еф 5:26).

(Левитска 15:28-30) Али кад јој крварење престане, нека прође седам дана, па ће после тога бити чиста. Осмог дана нека узме две грлице или два млада голуба и донесе их свештенику на улаз у шатор састанка. Нека свештеник принесе једну птицу као жртву за грех, а другу као жртву паљеницу. Нека пред Јеховом изврши обред очишћења за ту жену, која је била нечиста због крварења.

it-2-E 372 ¶2

Менструација

Жена је сматрана нечистом и ако је крварила мимо свог месечног циклуса или ако јој је циклус трајао „дуже него што је уобичајено“. За то време је све на чему је лежала или седела сматрано нечистим, што је важило и за све који би дотакли те предмете. Седам дана након што би такво крварење престало, сматрана је чистом. Осмог дана требало је да однесе свештенику две грлице или два млада голуба. Он би принео Јехови једну птицу као жртву за грех, а другу као жртву паљеницу и тако би извршио обред очишћења за ту жену (Ле 15:19-30; видети ЧИСТ, ЧИСТОЋА).

(Левитска 15:31) Пазите на то да Израелци буду чисти, да не би својом нечистоћом оскр-

навили мој свети шатор који је међу њима и да не би погинули због тога.

it-1-E 1133

Свето место

2. Шатор састанка и касније храм. Светим местом сматран је цео комплекс, укључујући и двориште, светог шатора и касније храма (Из 38:24; 2Ле 29:5; Дел 21:28). Најважнији предмети у дворишту светог шатора били су олтар и умиваоник од бакра. То су били свети предмети. У двориште светог шатора могли су да уђу само они који су били обредно чисти. Исто је важило за храмско двориште. Примера ради, жена која је била нечиста није смела да дотакне ниједну свету ствар нити да долази на свето место (Ле 12:2-4). Очигледно је да би свети шатор био оскрнављен чак и ако би неки Израелац дуже време био нечист (Ле 15:31). Они који су се обредно чистили од губе доносили су своје жртве само до улаза у двориште светог шатора (Ле 14:11). Нико ко је био нечист није смео да једе месо жртве заједништва принесе не у светом шатору или у храму, иначе би био кажњен смрћу (Ле 7:20, 21).

Пронађимо драгуље у Божјој Речи

(Левитска 14:14) Нека свештеник узме мало крви од жртве за преступ и стави је на ресу десног уха човека који се обредно чисти, на палац његове десне руке и на палац десне ноге.

(Левитска 14:17) Нека свештеник нешто од уља које му преостане на длану стави на ресу десног уха човека који се обредно чисти, на палац његове десне руке и на палац десне ноге, на иста места где је ставио крв жртве за преступ.

(Левитска 14:25) Нека свештеник закоље младог овна одређеног за жртву за преступ, па нека узме мало крви жртве за преступ и

стави је на ресу десног уха човека који се обредно чисти, на палац његове десне руке и на палац десне ноге.

(Левитска 14:28) Нека свештеник нешто од уља које му је на длану стави на ресу десног уха онога ко се чисти, на палац његове десне руке и на палац десне ноге, на иста места где је ставио крв жртве за преступ.

it-1-E 665 ¶5

Ухо

Приликом увођења Арона и његових синова у свештеничку службу, Јехова је заповедио Мојсију да узме мало крви овна који је тада прине-сен и да је стави Арону и његовим синовима на ресу десног уха, на палац десне руке и на палац десне ноге. То је указивало да ће у свему слушати Јехову, да ће своју службу обављати најбоље што могу, као и да никад неће скренути с пута светости (Ле 8:22-24). Нешто слично се радило приликом обредног чишћења од губе. Према Закону, требало је да свештеник узме нешто крви овна који је прине-сен као жртва за преступ и мало уља и да то стави на ресу десног уха човека који се обредно чистио (Ле 14:14, 17, 25, 28). Оно што се радило када би неки роб рекао да жели да служи свом господару до краја живота, имало је слично значење. Требало је да га господар доведе код довратка и да му тамо пробуши ухо шилом. Тај видљиви знак на уху је по свему судећи показивао да роб и даље жели да слуша свог господара и да му одано служи (Из 21:5, 6).

28. ДЕЦЕМБРА – 3. ЈАНУАРА

БЛАГО ИЗ БОЖЈЕ РЕЧИ | ЛЕВИТСКА 16-17

Пронађимо драгуље у Божјој Речи

(Левитска 16:10) А јарца који је жребом одређен за Азазела нека живог постави пред Јехову да над њим изврши обред очишћења,

а затим нека га пошаље у пустињу, за Аза-зела.

it-1-E 226 ¶3

Азazel

Као што је апостол Павле објаснио, када је Исус принео свој савршени људски живот као жртву за грехе човечанства, постигао је много више него што би могла да учини „крв јунаца и јараца“ (Јев 10:4, 11, 12). Он је тако послужио као „жртвени јарац“, када је „понео наше болести“ и „био прободен за наше преступе“ (Ис 53:4, 5; Мт 8:17; 1Пе 2:24). Исус је „однео“ грехе свих који исказују веру у вредност његове жртве. Он је тиме показао да Бог намерава да заувек и потпуно уклони грешно стање људи. У овим аспектима јарац „за Азazела“ предочава жртву коју је принео Исус Христ.